

Sygn. akt I C 239/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Sepioł

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Otrębska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2016 r. w Jaśle

przy udziale

sprawy z powództwa: M. W., S. W.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powodów M. W. i S. W. solidarnie kwotę 9.886,25 zł (dziewięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt sześć złotych dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami:

a) od kwoty 7.486,25 zł od dnia 22 sierpnia 2014 roku

b) od kwoty 2.400 zł od dnia 24 czerwca 2014 roku

do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powodów M. W. i S. W. solidarnie tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu kwotę 2.740,68 zł (dwa tysiące siedemset czterdzieści złotych sześćdziesiąt osiem groszy);

IV. nakazuje ażeby Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Jaśle zwrócił powodom M. W. i S. W. tytułem niewykorzystanej zaliczki solidarnie kwotę 800 zł (osiemset złotych).

Sygn. akt IC 239/15

Uzasadnienie wyroku z dnia 18 stycznia 2016 r.

Powodowie M. W. oraz S. W. wystąpili z powództwem przeciwko (...) S. A. w Ł., domagając się :

a)zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kwoty 8.982 zł 35 gr tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 sierpnia 2014 r.,

b)zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kwoty 2.400 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego z ustawowymi odsetkami od dnia 24 czerwca 2014 r.,

c) zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podali, iż pojazd powodów P. (...) w dniu 29 kwietnia 2014 r. został uszkodzony przez pojazd, który objęty był polisą OC u pozwanego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu, który nie kwestionował swojej odpowiedzialności. W dniu 12 czerwca 2014 r. strona pozwana dokonała wyceny wartości pojazdu powodów na kwotę 29.300 zł oraz zmieniła sposób likwidacji szkody z całkowitej na naprawę kosztorysową, określając koszty naprawy na kwotę 12.831,36 zł. Na podstawie decyzji z dnia 23 czerwca 2014 r. wypłaciła powodom odszkodowanie w kwocie 12.831,36 zł. Powodowie złożyli odwołanie do pozwanego w dniu 6 sierpnia 2014 r., szczegółowo odnosząc się do wykonanego kosztorysu, wskazując jednocześnie, że koszt naprawy powinien wynieść kwotę 26.869 zł 21 gr. W dniu 26 września 2014 r. pozwany wydał kolejną decyzję i dokonał dopłaty w kwocie 5.055,32 zł, jednocześnie przedstawiając kolejną wersję kosztorysu naprawy na kwotę 17.886,86 zł. W dniu 26 września 2014 r. drogą mailową pozwany zaproponował powodom zawarcie ugody na kwotę 18.500 zł. Powodowie odmówili zawarcia ugody, gdyż ich zdaniem koszty naprawy samochodu wynoszą kwotę 26.869 zł 21 gr. Pozwany wypłacił powodom dobrowolnie łącznie kwotę 17.886,86 zł (12.831,36 zł + 5.055,32 zł), a wobec tego do zapłaty pozostaje kwota 8.982 zł 35 gr.

W okresie likwidacji szkody powodom niezbędny był pojazd zastępczy do wykonywania zwykłych czynności życiowych, tj. zakupów, odwiedzin rodziny, przejazdów z dzieckiem do lekarza, na plac zabaw, przejazdów do pracy. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą czas najmu pojazdu zastępczego przy uszkodzeniu częściowym powinien być wyznaczony rzeczywistym czasem naprawy, tj. okresem, w którym uszkodzony pojazd mechaniczny w normalnym toku mógł zostać naprawiony z uwzględnieniem czynności procesu likwidacji szkody. Powodowie podpisali umowę najmu samochodu zastępczego w dniu 29 kwietnia 2014 r. Ponieśli koszty najmu samochodu w okresie 24 dni, tj. do dnia 22 maja 2014 r. Pozwany wypłacił pierwszą transzę odszkodowania w dniu 23 maja 2014 r., zatem co najmniej do 23 maja 2014 r. korzystanie z samochodu zastępczego było zasadne. Stawka najmu samochodu zastępczego określona w umowie na kwotę 100 zł na dobę kształtuje się poniżej stawek rynkowych. Stawki w wypożyczalniach podobnych modeli z limitem kilometrów do 250 na dobę kształtują się na poziomie 140-160 zł na dobę. Powodowie sprecyzowali kwotę należną za pojazd zastępczy w stosunku do pozwanego na kwotę 2.400 zł. Pozwany wydał decyzję odmowną w dniu 23 czerwca 2014 r., zatem od dnia następnego powinny być naliczane odsetki.

Powodowie sprecyzowali w odwołaniu z dnia 6 sierpnia 2014 r. (data doręczenia 11 sierpnia 2014 r.) kwotę należną za naprawę zniszczonego samochodu. Weryfikacja nie powinna zająć pozwanemu dłużej niż 10 dni, tym bardziej, że szkodę zgłoszono 29 kwietnia 2014 r., dlatego też najpóźniej w dniu 21 sierpnia 2014 r. pozwany powinien uregulować należność, zatem od dnia 22 sierpnia 2014 r. pozostaje w zwłoce (pozew –k.3-4).

W odpowiedzi na pozew (k.23-25) z dnia 29 lipca 2015 r. strona pozwana (...) S. A. w Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania od powodów na rzecz pozwanego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana przyznała, iż prowadziła postępowanie likwidacyjne zarejestrowane pod numerem (...), będące wynikiem kolizji z dnia 29 kwietnia 2014 r. Bezspornym jest, iż wskutek kolizji doszło do uszkodzenia samochodu osobowego marki P. (...) nr rej. (...), będącego własnością M. W. oraz S. W.. W wyniku prowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwane Towarzystwo przyznało poszkodowanym łączną kwotę 17.886 zł 68 gr. W toku postępowania likwidacyjnego ustalono, iż maksymalne koszty naprawy pojazdu poszkodowanych po uszkodzeniu winny się zamknąć kwotą 12.831,36 zł brutto. Po dokonaniu wypłaty kwoty bezspornej pozwany dokonał ponownej analizy z uwzględnieniem odwołania, jakie wpłynęło w związku z przyznaną kwotą odszkodowania. Na podstawie ponownie sporządzonej przez pozwanego kalkulacji z uwzględnieniem argumentów podniesionych przez powodów w odwołaniu, została podjęta decyzja o przyznaniu powodom dodatkowej kwoty 5.055,32 zł tytułem odszkodowania za przedmiotową szkodę. W ramach w/w kwoty uznano część kosztów naprawy, natomiast odmówiono wypłaty odszkodowania tytułem najmu pojazdu zastępczego z uwagi na niezłożenie przez powodów dokumentacji uzupełniającej w tym zakresie, pozwalającej na rozpatrzenie roszczenia. W związku z powyższym łączna kwota wypłat na rzecz powodów wyniosła 17.886,68 zł. Strona pozwana podtrzymała w całości stanowisko wyrażone w decyzji ostatecznej, wskazując, iż przyznana dotychczas kwota

odpowiada zakresowi przeprowadzonej naprawy pojazdu i odzwierciedla zarówno w zakresie kosztów robocizny, jak również części zamiennych poniesione na naprawę nakłady. Powodowie opierają swoje roszczenie jedynie na swoich twierdzeniach nie popartych żadnymi dowodami świadczącymi o zasadności i wysokości roszczenia zarówno w zakresie należnego odszkodowania tytułem naprawy pojazdu, jak i również najmu pojazdu zastępczego. W szczególności nie uzasadnili konieczność korzystania z pojazdu zastępczego. Reasumując, powodowie wbrew ciężącemu na nich obowiązkowi, wynikającemu z art.6 kc, nie udowodnili swojego roszczenia w powyższym zakresie (odpowiedź na pozew –k.23-25, oświadczenie pełnomocnika pozwanego –k. 38).

Sąd Rejonowy ustalił i rozważył, co następuje.

Bezspornym w sprawie jest , że powodowie M. W. i S. W. są właścicielami na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej samochodu osobowego marki P. (...), nr rej. (...).

W dniu 29 kwietnia 2014 r. miała miejsce z udziałem tego samochodu kolizja drogowa. W tym dniu powód M. W. jechał tym samochodem na drodze pomiędzy miejscowościami F. i B. do kolegi do B. celem załatwienia swoich spraw firmowych. Na łuku jezdni w miejscowości J. jadący z naprzeciwka samochód marki A. (...) , kierowany przez K. C., zjechał na jego pas i w ten sposób doszło do zderzenia. Po wezwaniu policji kierowca jadącego z naprzeciwka samochodu K. C., który spowodował kolizję, przyznał się do winy i został ukarany mandatem. Bezspornym w sprawie jest, że kierujący samochodem P. (...) nr rej. (...) M. W. nie przyczynił się do zaistnienia kolizji. W wyniku zdarzenia w samochodzie powodów uszkodzony został lewy bok, a także prawy bok, gdyż z chwilą uderzenia samochód powoda zjechał na barierkę i otarł się o barierkę. Po wypadku samochodem tym nie dało się jeździć. Uszkodzone były: przedni reflektor i tylny reflektor, szkło lusterka prawego, a także obcierały plastiki o koła (dowód: zeznania powoda M. W. – k. 97-98, akta szkodowe na płycie CD – k.33).

Bezspornym w sprawie jest również, że w dniu 30 kwietnia 2014 r. powodowie M. W. i S. W. zgłosili stronie pozwanej (...) Towarzystwu (...) w Ł., gdzie był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej samochód sprawcy szkody , wniosek o odszkodowanie (zeznania powoda M. W. –k.98, akta szkody w postaci płytki CD – k. 33). Bezspornym jest ponadto, że na podstawie decyzji z dnia 23 czerwca 2014 r. strona pozwana wypłaciła powodom za uszkodzenie pojazdu odszkodowanie w kwocie 12.831,36 zł , a na podstawie decyzji z dnia 26 września 2014 r. dalszą kwotę 5.055,32 zł. Łącznie zatem wypłacone odszkodowanie wyniosło kwotę 17.886 zł 68 gr (a nie jak podano w pozwie 17.886,86 zł).

W dniu 29 kwietnia 2014 r. S. W. zawarła z A. D. umowę najmu pojazdu zastępczego marki M. (...) za kwotę 100 zł za każdy dzień użytkowania (dowód: poświadczona kopia umowy najmu samochodu – k. 7). Samochód zastępczy był użytkowany przez powodów przez 24 dni do dnia 22 maja 2014 r. W tym dniu A. D. wystawiła powodom fakturę na kwotę 2.400 zł brutto (24 dni x 100 zł) za wynajem pojazdu zastępczego (dowód: poświadczona kopia faktury z dnia 22 maja 2014 r. –k. 8). Strona pozwana w dniu 23 czerwca 2014 r. wydała decyzję odmowną co do pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

W dniu 6 sierpnia 2014 r. powód M. W. sporządził pismo, doręczone stronie pozwanej w dniu 11 sierpnia 2014 r. , w którym zarzucił, iż odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu zostało znacznie zaniżone, jak również bezpodstawnie odmówiono odszkodowania z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego (dowody: poświadczona kopia pisma z dnia 6 sierpnia 2014 r. –k. 9-11, poświadczona kopia potwierdzenia odbioru z dnia 11 sierpnia 2014 r. –k. 12). W dniu 26 września 2014 r. pocztą elektroniczną strona pozwana zaproponowała zakończenie sprawy i wypłatę odszkodowania w łącznej wysokości 18.500 zł , na co powodowie nie wyrazili zgody (wydruk z poczty elektronicznej powoda M. W. – k. 13-14).

Celem ustalenia czy i w jakim zakresie roszczenia powodów dotyczące odszkodowania za uszkodzenie samochodu i z tytułu najmu pojazdu zastępczego są uzasadnione Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ds. motoryzacji K. Ż. (opinia z dnia 20 listopada 2015 r. –k.44-84).

Stosownie do opinii biegłego koszt naprawy samochodu powodów według cen z dnia 29 kwietnia 2014 r. (powstania szkody) wynosi kwotę 25.372,93 zł , a według cen z dnia 22 sierpnia 2014 r. (daty, od której strona powodowa w

pozowie domaga się odsetek ustawowych) 24.777,71 zł. Nie jest to przy tym szkoda całkowita, albowiem na dzień 29 kwietnia 2014 r. wartość takiego samochodu marki P. (...) wynosiła kwotę 25.800 zł ,a na dzień 22 sierpnia 2014 r. kwotę 25.300 zł (k.46).

Biorąc powyższe pod uwagę powodom należy się odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w łącznej kwocie 25.372,93 zł. Należy tu wziąć pod uwagę ceny z końca kwietnia 2014 r. (chwili powstania szkody), albowiem zakład ubezpieczeń powinien był wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od daty zgłoszenia szkody (art.817§1 kc, art.14 ust.1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 392, por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 14 czerwca 2013 r. IACa 539/13 – Lex Nr 1369453). Ze względu na to, że strona pozwana dotychczas zapłaciła powodom z tego tytułu kwotę 17.886 zł 68 gr , pozostaje do zapłacenia jeszcze kwota 7.486,25 zł (25.372,93 zł – 17.886,68 zł). Skoro zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 30 kwietnia 2014 r. , to odsetki od tej kwoty należałyby się nawet od 31 maja 2014 r. Strona powodowa zgłosiła roszczenie o odsetki od dnia 22 sierpnia 2014 . W związku z tym to roszczenie o odsetki od późniejszej daty, niż wynikającej z przepisów ustawowych, jest w całości uzasadnione.

Ponadto biegły ds. motoryzacji K. Ż. , biorąc pod uwagę : oczekiwanie na oględziny przez rzeczoznawcę strony pozwanej, przyjęcie i wydanie pojazdu, ustalenie zakresu uszkodzeń i kosztów naprawy z (...) S. A. , oczekiwanie na części zamienne, czas technologiczny naprawy pojazdu, dni wolne od pracy, wyliczył , że uzasadniony i konieczny czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 34 dni kalendarzowych (k.46 i 59). W toku przesłuchania biegły skorygował swoją opinię w tym zakresie (k. 97) , podając, iż być może części zamienne celem naprawy uszkodzonego pojazdu mogły być zamówione już w dniu 17 maja 2014 r. W takim wypadku czas naprawy samochodu uległ by skróceniu o co najwyżej 4 dni. **W związku z tym można przyjąć, że uzasadniony czas do naprawy uszkodzonego pojazdu , a co za tym idzie uzasadniony czas wynajmu pojazdu zastępczego wynosił 30 dni.** Strona powodowa domaga się zapłaty odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego za 24 dni, a więc za mniej dni, niż to wynika z opinii biegłego. Okres wskazany przez powodom w pozwie na wynajem pojazdu zastępczego (24 dni) jest zatem w całości uzasadniony.

Stosownie do opinii biegłego samochód powodom marki P. (...) należy do segmentu klasy D. Średnia cena wynajmu samochodu zastępczego w wypożyczalniach wynosi za tej klasy samochód 200 zł brutto za jeden dzień (k.57). Stawkę taką biegły przyjął na podstawie średnich cen wypożyczalni działających na rynku lokalnym. Powodom wynajęli samochód za kwotę tylko 100 zł za dobę. Wobec tego cała dochodzona przez nich kwota 2.400 zł jest w pełni uzasadniona.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 maja 2015 r. IACa 15/15 ((...)164) w granicach normalnego następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda, mieści się obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez poszkodowanego na sfinansowanie skorzystania z rzeczy zastępczej zgodnego z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem. Na ubezpieczycielu ciąży wobec poszkodowanego będącego właścicielem pojazdu uszkodzonego w wypadku drogowym i korzystającego z wynajmu pojazdu zastępczego obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych . Poza te wydatki wykracza jedynie wynajem auta luksusowego.

Sąd dał wiarę opinii biegłego ds. motoryzacji K. Ż., gdyż jest ona wykonana fachowo, szczegółowo uzasadniona i spójna z zebrany materiał dowodowy.

Nadmienić należy, że strony nie podniosły do niej jakichkolwiek istotnych zarzutów, które mogły by ją zdyskwalifikować.

Skoro strona pozwana bezpodstawnie wydała decyzję odmowną w zakresie dotyczącym wynajmu pojazdu zastępczego w dniu 23 czerwca 2014 r., to strona powodowa słusznie od dnia 24 czerwca 2014 r. domaga się od kwoty 2.400 zł odsetek ustawowych (art.455 kc).

Jak wynika z zeznań powoda M. W. (k.98) samochód zastępczy był niezbędny powodom w celu zawożenia dziecka do lekarza, gdyż często choruje, robienia zakupów i dojazdu do pracy.

Reasumując , roszczenie pozwu co do kwoty 9.886 zł 25 gr (7.486,25 zł +2.400 zł) jest uzasadnione.

Z tych przyczyn na podstawie art.436 kc, art.822§1 kc , art.817§1 kc, art.455 kc Sąd orzekł jak w punktach I-szym i II-gim sentencji wyroku.

Powodowie wygrali sprawę w 86,86%, w tym zatem zakresie koszty procesu powinna ponieść strona pozwana. Koszty procesu wynoszą w niniejszej sprawie łącznie kwotę 6.858,95 zł. Składają się na nie: wpis w kwocie 570 zł, wynagrodzenie biegłego ds. motoryzacji K. Ż. w kwocie 1.454,95 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa powodów – 17 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa pozwanego – 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powodów w kwocie 2.400 zł zgodnie z §6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zmian.), a także wynagrodzenie pełnomocnika pozwanych w kwocie 2.400 zł zgodnie z §6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zmian.).

86,86% z kwoty 6.858,95 zł stanowi kwotę 5.957,68 zł i taką kwotą powinna być ostatecznie obciążona strona pozwana. W czasie trwania niniejszej sprawy strona pozwana poniosła koszty w kwocie 3.217 zł , a w tym : 800 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłego, 17 zł opłatę skarbową od pełnomocnictwa i 2.400 zł wynagrodzenie radcy prawnego.

Biorąc powyższe pod uwagę należało na mocy art.100 zd.1 kpc w zw. z art.108§1 kpc zasądzić od strony pozwanej solidarnie na rzecz powodów tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania kwotę 2.740,68 zł (5.957,68 zł – 3.217 zł).

O zwrocie na rzecz strony powodowej niewykorzystanej zaliczki (punkt IV sentencji wyroku) orzeczono na mocy art.84 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 90, poz. 594 z 2010 r. ze zmian.).